

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Варна, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

О.с. – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлозар Г. Георгиев

Членове: Иваничка Д. Славкова
Жулиета Г. Шопова

при участието на секретаря Родина Б. Петкова
в присъствието на прокурора Д. Р. Н.
като разгледа докладваното от Светлозар Г. Георгиев Частно наказателно
дело № 20223100200003 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 32, вр. чл. 16, ал. 1 - 8 от Закон за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции /ЗПИИРКОРНФС обн. ДВ бр.15 от 23.02.2010г., изм. и доп. бр.55 от 19.07.2011г./.

Образувано е въз основа на изпратено чрез Министерство на правосъдието на Р. България Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР, издадено въз основа на решение за признаване и изпълнение на решение за налагане на финансова санкция постановено на 08.10.2022г. от съдебен орган на издаващата държава – Окр. с. К. Румъния, влязло в сила на 25.03.2022г. срещу българския гражданин Г. К. П..

От извършена справка по Наредба № 14 от 18.11.2009г. за реда и начина за предоставяне достъп на органите на съдебната власт до регистъра на населението – национална база данни „Население” се установи, че засегнатото лице е с постоянно местоживее в гр. Аксаково ул. „...“, област Варна, поради което компетентен да разгледа и да се произнесе по представеното решение, съгласно чл. 31 ал. 1 ЗПИИРКОРНФС е О.с. Варна.

Производството е протекло в условията на непосредственост.

В съдебно заседание представителят на ВОП предлага решението да бъде признато и приведено в изпълнение, тъй като са налице всички изискуеми от закона предпоставки за признаването му.

Засегнатото лице Г. К. П. се явява, редовно призован, не желае да се представлява от упълномощен защитник.

Изразява становище, че е бил уведомен за издаденото решение и не възразява същото да бъде признато и допуснато до изпълнение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните прие за установено следното:

От приложеното по делото Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР от 24.02.2005 г. на Съвета относно прилагане на принципа за взаимно признаване на финансови санкции се установява, че с Решение от 08.10.2018г., влязло в законна сила на 25.03.2019г., на съдебен орган в издаващата държава – Окр. с. К. Румъния, е наложена финансова санкция - парична сума в размер на 1000 евро на българския гражданин Г. К. П. за извършено престъпление по чл. 263 ал. 1 и 2 от НК на Румъния- трафик на мигранти, като му е наложено наказание плюс сумата за разноси по проведеното съдебно производство, общо 1000 евро.

От фактическа страна е прието, че на 28.10.2017г., той е организиран превоза на двама турски мигранти с цел незаконното им преминаване през ГКПП «Остров Силистра» с цел получаване на полезни материали след предварителна подготовка на транспортната дейност.

Касае се за влязъл в сила акт на съдебен орган на държава - членка на ЕС, с което е била ангажирана административнонаказателна отговорност на българския гражданин. Същият представлява решение за налагане на финансова санкция по смисъла на чл.3, ал.1. т.1 и т. 3 ЗПИИРКОРНФС, което подлежи на признаване и изпълнение по реда на този закон. С оглед квалификацията на извършеното от П. деяние, същото е от кръга на изрично посочените по чл. 30, ал. 2, т.1 ЗПИИРКОРНФС, за които не се изследва двойна наказуемост – а именно транспорт на мигранти.

Съгласно направената декларация в удостоверението, в проведеното наказателно производство П. е бил запознат с правото си да обжалва решението в сроковете, предвидени в законодателството на издаващата държава. Издаващият орган е посочил, че в случая се касае за съдебно производство, което е преминало съдебен контрол, засегнатото лице е имало възможност да отнесе въпроса към компетентен съдебен орган апелативен съд.

При така изложените фактически положения, съдът намира, че в случая са налице изискванията на чл.30 ЗПИИРКОРНФС за признаване на чуждия акт и допускане на неговото изпълнение, тъй като съдът е изправен пред редовно от външна страна удостоверение, точно отразяващо съдържанието на решението, предмет на настоящото производство, като не се установяват отрицателните предпоставки, обуславящи отказ от признаване, визирани в разпоредбата на чл. 35 ЗПИИРКОРНФС.

По делото не са представени доказателства за пълно или частично изпълнение, които да са извършени във връзка с решението за налагане на финансова санкция, което да обоснове приспадане по смисъла на чл. 33 вр. чл. 17 ЗПИИКОРНФС.

Съдът счита, че съобразно изискването на чл. 32 ал.1 вр.16, ал.8 ЗПИИРКОРНФС паричното задължение на Георги Калев П. следва да бъде

трансформирано в лева по фиксирания курс (обявен от БНБ) на еврото към българския лев, валиден към 29.07.21г. (съгласно който 1 евро се равнява на 1,95583 лева), т.е. равностойността на задължението от общо 1000 евро възлиза на сумата от 1956 лева.

Разноските по признаването и изпълнение на решението, съобразно изискванията на чл.13 ал.1 от ЗПИИРКОРНФС остават в тежест на изпълняващата държава – Република България.

По изложените съображения и на основание чл. 32 вр. чл. 16 ал. 7 т. 1 от ЗПИИРКОРНФС, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Накадателна присъда № 483/08.10.18г., влязло в законна сила на 25.03.2019г., на съдебен орган в издаващата държава – Окр. с. К. Румъния, с което на българския гражданин Г. К. П. е наложена финансова санкция - парична сума в размер на 1000 евро за извършено престъпление по чл. 263 ат НК на Р Румъния с легова равностойност - 1956 лева.

РЕШЕНИЕТО да се изпрати незабавно на ТД на НАП – Варна за изпълнение, която следва незабавно да уведоми съда за предприетите действия по изпълнението му.

Да се уведоми незабавно компетентният орган на издаващата държава – Окр. с. К. Румъния /Трибунала К./ (посредством посоченото в удостоверението лице за контакт), за признаването и изпращането на решението за налагане на финансова санкция на компетентния орган – ТД на НАП – Варна, както и при приключване на изпълнението на решението.

Копие от уведомлението по чл. 38 ал.1 от същия закон да се изпрати и на Министерство на правосъдието на Република България.

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от узнаване на постановяването му пред Апелативен съд – гр. Варна.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____